

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 สรุปผล

5.3 อภิปรายผล

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

5.1.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

5.1.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

5.1.4 เพื่อประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

5.2 สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 0.55$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.50$) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.51$) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.53$) ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.55$) และด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.66$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.66$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 ($\mu = 3.05$, $\sigma = 0.63$) วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ($\mu = 3.04$, $\sigma = 0.63$) จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.68$) นำหลักสูตรไปบริหารจัดการในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 3.01$, $\sigma = 0.68$) ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.68$) ตามลำดับ

1.1.2 ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.55$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu = 3.35$, $\sigma = 0.51$) จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.55$) ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการสอน และการพัฒนางานวิชาการ ($\mu = 3.28$, $\sigma = 0.56$) ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.57$) และศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ($\mu = 3.05$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ

1.1.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.33$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ เข้าใจทฤษฎีการบริหารจัดการในชั้นเรียนและจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.50$) สร้างกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติในห้องเรียน ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.51$) จัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนเป็นจัดการชั้นเรียน ($\mu = 3.35$, $\sigma = 0.53$) สร้างความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างครูกับเด็กและเด็กกับเด็ก ($\mu = 3.28$, $\sigma = 0.54$) แขนงปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเชิงบวก ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.55$) และ จัดทำข้อมูลสารสนเทศชั้นเรียน ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ

1.1.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.51$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ส่งเสริมให้ครูออกแบบจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\mu = 3.47$, $\sigma = 0.51$) ครูใช้เทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.52$) นิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม ($\mu = 3.32$, $\sigma = 0.54$) จัดกิจกรรมปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียน ($\mu = 3.24$, $\sigma = 0.53$) และพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และชุมชน ($\mu = 3.22$, $\sigma = 0.54$) ตามลำดับ

1.1.5 ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.50$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.54$) นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.48$) สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.50$) ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.50$) วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.48$) และวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงอย่างถูกต้อง ($\mu = 3.42$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.55$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.50$) ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.52$) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.55$) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.58$) และด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.62$) ตามลำดับ

1.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.50$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.47$) นำหลักสูตรไปบริหารจัดการในการจัดการเรียนการสอน ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.48$) จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.51$) วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ($\mu = 4.62$,

$\sigma = 0.52$) และศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.54$) ตามลำดับ

1.2.2 ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.52$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.50$) จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.50$) ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.51$) ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.52$) และประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.56$) ตามลำดับ

1.2.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.55$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ จัดทำข้อมูลสารสนเทศชั้นเรียน ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.48$) แนะนำปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเชิงบวก ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.49$) สร้างความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างครูกับเด็กและเด็กกับเด็ก ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.53$) จัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการชั้นเรียน ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.55$) สร้างกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติในห้องเรียน ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.58$) และเข้าใจทฤษฎีการบริหารจัดการในชั้นเรียนและจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.66$) ตามลำดับ

1.2.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.58$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และชุมชน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.54$) จัดกิจกรรมปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียน ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.55$) นิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.56$) ครูใช้เทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.60$) และส่งเสริมให้ครูออกแบบจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ

1.2.5 ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.62$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ วัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงอย่างถูกต้อง ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.50$) สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.65$) ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.66$) นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.64$) วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.62$) และมีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ และผู้เรียน ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.65$) ตามลำดับ

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.550$) ลำดับที่ 2 ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.430$) ลำดับที่ 3 ด้านการจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ($PNI_{modified} = 0.383$) ลำดับที่ 4 ด้านการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($PNI_{modified} = 0.360$) และลำดับที่ 5 ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.310$)

1.3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร เมื่อเรียงลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.593$) ลำดับที่ 2 นำหลักสูตรไปบริหารจัดการในการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified} = 0.568$) ลำดับที่ 3 จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.550$) ลำดับที่ 4 วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ($PNI_{modified} = 0.520$) และลำดับที่ 5 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ($PNI_{modified} = 0.502$) ตามลำดับ

1.3.2 ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ลำดับความต้องการจำเป็น เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.515$) ลำดับที่ 2 ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($PNI_{modified} = 0.490$) ลำดับที่ 3 ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อจัดการสอน และการพัฒนางานวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.396$) ลำดับที่ 4 จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.393$) และลำดับที่ 5 ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.373$) ตามลำดับ

1.3.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ลำดับความต้องการจำเป็นเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศชั้นเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.494$) ลำดับที่ 2 แนะนำปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเชิงบวก ($PNI_{\text{modified}} = 0.418$) ลำดับที่ 3 สร้างความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างครูกับเด็กและเด็กกับเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.387$) ลำดับที่ 4 จัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการชั้นเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.355$) ลำดับที่ 5 สร้างกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติในห้องเรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.340$) และลำดับที่ 6 เข้าใจทฤษฎีการบริหารจัดการในชั้นเรียนและจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก ($PNI_{\text{modified}} = 0.329$) ตามลำดับ

1.3.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับความต้องการจำเป็นเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.413$) ลำดับที่ 2 จัดกิจกรรมปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.401$) ลำดับที่ 3 นิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม ($PNI_{\text{modified}} = 0.364$) ลำดับที่ 4 ครูใช้เทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ($PNI_{\text{modified}} = 0.337$) และลำดับที่ 5 ส่งเสริมให้ครูออกแบบจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = 0.300$)

1.3.5 ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ลำดับความต้องการจำเป็นเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 วัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงอย่างถูกต้อง ($PNI_{\text{modified}} = 0.330$) ลำดับที่ 2 ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด ($PNI_{\text{modified}} = 0.317$) ลำดับที่ 3 สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.316$) ลำดับที่ 4 วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.315$) ลำดับที่ 5 นำผลการประเมินการเรียนรู้อย่างมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.299$) และลำดับที่ 6 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.287$)

1.4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.50) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.51) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.52) และด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.50)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค รูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ประกอบด้วย หน่วยการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร หน่วยการพัฒนาที่ 2 สื่อการสอนและเทคโนโลยี หน่วยการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก หน่วยการพัฒนาที่ 4 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หน่วยการพัฒนาที่ 5 การประเมินผล การจัดการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.53) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ มี คือ ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.50) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.51) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.52) ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.55) และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ และด้านความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.52) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.51) ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.51) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบของ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.53) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.52) และส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค พบว่า

3.1 กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ มีคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมพัฒนา เฉลี่ย 8.05 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.24 และมีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมพัฒนา เฉลี่ย 16.90 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.52 สรุปได้ว่า คะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมพัฒนา สูงกว่าคะแนนประเมินความรู้ก่อนการเข้าร่วมพัฒนา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร การประเมินระดับพฤติกรรมพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.90$, $\sigma = 0.54$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.41$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1.5 พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.19$) รองลงมา

ได้แก่ 1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมในการให้ความเห็นต่อหลักสูตร และมีส่วนร่วมในการติดตามการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.50$) และ 1.1 วางแผนการพัฒนาหลักสูตร และสร้างความเข้าใจกับบุคลากร ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.39$) มีค่าต่ำสุด

3.1.2 ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี การประเมินระดับพฤติกรรมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 2 สื่อการสอนและเทคโนโลยี ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.69$, $\sigma = 0.54$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 2.4 ร่วมกันติดตามประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.88$, $\sigma = 0.20$) รองลงมาได้แก่ 2.2 ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.51$) และ 2.5 ปรับปรุง พัฒนาให้มีแหล่งเรียนรู้เทคโนโลยีที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ในโรงเรียน ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.55$) มีค่าต่ำสุด

3.1.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน การประเมินระดับพฤติกรรมพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.72$, $\sigma = 0.55$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.36$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 3.5 พัฒนาการชั้นเรียนสู่การเป็นห้องเรียนต้นแบบ มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.19$) รองลงมาได้แก่ 3.2 สร้างความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างสมาชิกในชั้นเรียน ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.25$) และ 3.3 ส่งเสริมการจัดบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตย ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) มีค่าต่ำสุด

3.1.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินระดับพฤติกรรมพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 4 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.62$, $\sigma = 0.57$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.24$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 4.1 วางแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.17$) รองลงมาได้แก่ 4.5 พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และชุมชน ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.19$) และ 4.4 นิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) มีค่าต่ำสุด

3.1.5 ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ การประเมินระดับพฤติกรรมพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียน

บ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 5 การประเมินผล การจัดการเรียนรู้ ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.67$, S.D. = 0.58) และหลังการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, S.D. = 0.37) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 5.3 วัดและ ประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.25$) รองลงมาได้แก่ 5.4 นิเทศ ติดตามการวัดและประเมินผลแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.42$) และ 5.5 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยีในการสร้าง เครื่องมือ และการรายงานผลการประเมิน ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.50$) มีค่าต่ำสุด

3.2 การประเมินระดับพฤติกรรมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา โดยรวมราย ด้าน ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.72$, $\sigma = 0.56$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.36$) สรุปได้ว่า ระดับพฤติกรรมหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร การประเมินระดับพฤติกรรมการพัฒนาตาม รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อน และหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.90$, $\sigma = 0.54$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.41$) โดยเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1.5 พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.19$) รองลงมา ได้แก่ 1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมใน การให้ความเห็นต่อหลักสูตร และมีส่วนร่วมในการติดตามการใช้ หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.50$) และ 1.1 วางแผนการพัฒนาหลักสูตร และสร้างความ เข้าใจกับบุคลากร ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.39$) มีค่าต่ำสุด

3.2.2 ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี การประเมินระดับพฤติกรรมการพัฒนา ตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 2 สื่อการสอนและเทคโนโลยี ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\mu = 2.69$, $\sigma = 0.54$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 2.4 ร่วมกันติดตามประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่าง ต่อเนื่อง มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.88$, $\sigma = 0.20$) รองลงมาได้แก่ 2.2 ส่งเสริมให้ ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.51$) และ 2.5 ปรับปรุง พัฒนา ให้มีแหล่งเรียนรู้เทคโนโลยีที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ในโรงเรียน ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.55$) มีค่าต่ำสุด

3.2.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก การประเมินระดับพฤติกรรม การพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ก่อนการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.72$, $\sigma = 0.55$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.36$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 3.5 พัฒนาการชั้นเรียนสู่การเป็นห้องเรียนต้นแบบ มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.19$) รองลงมาได้แก่ 3.2 สร้างความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างสมาชิกในชั้นเรียน ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.25$) และ 3.3 ส่งเสริมการจัดบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตย ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) มีค่าต่ำสุด

3.2.4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินระดับพฤติกรรม การพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 4 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.62$, $\sigma = 0.57$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.24$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 4.1 วางแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.17$) รองลงมาได้แก่ 4.5 พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และชุมชน ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.19$) และ 4.4 นิเทศภายในแบบมีส่วนร่วม ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) มีค่าต่ำสุด

3.2.5 ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ การประเมินระดับพฤติกรรม การพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา ก่อนและหลังการพัฒนา หน่วยการพัฒนาที่ 5 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.67$, $\sigma = 0.58$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.37$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 5.3 วัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.25$) รองลงมาได้แก่ 5.4 นิเทศ ติดตามการวัดและประเมินผลแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.42$) และ 5.5 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยีในการสร้างเครื่องมือ และการรายงานผลการประเมิน ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.50$) มีค่าต่ำสุด

3.2.6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 67.93 ปีการศึกษา 2564 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 85.67 และเมื่อ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยโดยรวมของปีการศึกษา 2563 กับ ปีการศึกษา 2564 พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมเพิ่มขึ้น เท่ากับ 17.74 คิดเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ 12.05

4. ผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.51$) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.51$) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.51$) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.53$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.50$) และส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ ส่วนด้านความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.52$) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.52$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.49$) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.52$) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) และส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ

4.2 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.49$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพการพัฒนา ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.48$) ด้านวิธีการปฏิบัติตามรูปแบบ ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.46$) ด้านวิทยากร ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.50$) และด้านกระบวนการการพัฒนา ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ

5.3 อภิปรายผล

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค อภิปรายผล ดังนี้

1.1 จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 0.55$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.50$) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.51$) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.53$) ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.55$) และด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.66$) ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนบ้านปะโค มีการดำเนินการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง (โรงเรียนบ้านปะโค, 2564) แต่เนื่องด้วยสภาพปัญหา คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แพร่ระบาดอย่างรุนแรง โรงเรียนจึงต้องปิดเรียนทำให้การพัฒนาไม่เกิดความต่อเนื่อง ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2563) ได้เสนอว่า สภาพการณ์ปัจจุบันที่หลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยเองประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่ได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในหลากหลายมิติของคนทั่วโลก ตั้งแต่การทำงาน การรักษาสุขภาพ แม้แต่การศึกษาเองก็จะต้องเผชิญกับภาวะของการปรับตัวครั้งใหญ่เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาศิริ คุณาคำ (2558) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนา ฤทธิวรรณ (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการชี้แนะเพื่อส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูระดับมัธยมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันด้านการชี้แนะการส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติน้อย

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.55$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.50$) ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.52$) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.55$) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.58$) และด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.62$) ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนบ้านปะโค มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อผลิตผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีสุข (โรงเรียนบ้านปะโค, 2563) ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้เสนอว่า

การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จจะต้องอาศัยกระบวนการสำคัญ 3 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการนิเทศการศึกษา ที่จะส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนศักดิ์ เจริญธรรม (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูวิทยาศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาครูวิทยาศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฉไลศรี เพชรได้ (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ลำดับที่ 1 คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาหลักสูตร เป็นการเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดีขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมายการจัดการเนื้อหาวิชาการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้านความคิด และความรู้สึกรักของทุกฝ่าย (Taba, 1962) สอดคล้องกับงานวิจัยของศราวุฒิ สนใจ (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่าระดับความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเตรียมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้และการสรุปและรายงานผลการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวิฑิตกาล บุญอินทร์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการโดยภาพรวมมีความต้องการระดับมาก

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ประกอบด้วย หน่วยการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร หน่วยการพัฒนาที่ 2 สื่อการสอนและเทคโนโลยี หน่วยการพัฒนาที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก หน่วยการพัฒนาที่ 4 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หน่วยการพัฒนาที่ 5 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ด้านความ

เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.51$) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.51$) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.51$) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.53$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.50$) และส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ ส่วนด้าน ความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.52$) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.52$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.49$) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.52$) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) และส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ถูกต้องสร้างรูปแบบการพัฒนาตามหลักทฤษฎีของการสร้างรูปแบบ ดังที่ ชีระรุญเจริญ (2546), ทิศนา แคมมณี (2546) และ Keeves (1988) ที่กล่าวว่า รูปแบบเป็นสิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์ของระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องในเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) ส่วนนำ ได้แก่ สภาพแวดล้อม หลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ ตลอดจนการรวบรวมปัญหา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเป็นอันดับแรก นำไปสู่การทำนาย (Prediction) และการทดสอบ 2) การจัดร่างโครงสร้าง ต้องมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้ 3) การนำไปทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการนำไปใช้ ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ การทดลองย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ และการทดลองใช้ในปัจจุบัน และ 4) มีเงื่อนไข หรือมองเห็นภาพแห่งความสำเร็จ และนำเสนอไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาส่วนที่ 4 การประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ส่วน Bardo และ Hartman (1982) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญทางสังคมศาสตร์ โดยเป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะและ หรือบรรยายคุณสมบัติ นั้น ๆ โดยรูปแบบเป็นอะไรบางอย่างที่เราพัฒนาขึ้นมาเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้ศึกษาดำเนินการตามกระบวนการวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) จากนักการศึกษา ประกอบด้วย ฮิโตชิ คูเมะ (2540) ปิรทรรณ พันธ์บุรณงก์ (2545) สมาน อัสวภูมิ (2541) สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) และ Deming (1995) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) P คือ Plan หมายถึง การวางแผน 2) D คือ Do

หมายถึง การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ 3) C คือ Check หมายถึง การตรวจสอบหรือการเปรียบเทียบ 4) A คือ Act หมายถึง ปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ อภัยใจ (2560) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบ การบริหารจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย การบริหารสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านงบประมาณ และด้านบริหารทั่วไป 2) ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ การปรับปรุงและการรายงานผลมีการประสานงานเป็นกลไกการขับเคลื่อน 3) ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพผู้เรียน และประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เงื่อนไขความสำเร็จ 2 เงื่อนไข ได้แก่ 1) หน่วยงานต้นสังกัด มีนโยบายสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและ 2) มีองค์กรภายนอกให้การสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอและผลการประเมินรูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากและมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรา เครือคำอ้าย และชวลิต ขอดศิริ (2562) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการนิเทศโดยใช้กระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยงเพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศ ชื่อว่า “ดับเบิลพีแอลซีเอ พลัส (PPLCA Plus) ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หลักการ เงื่อนไขสำคัญ และองค์ประกอบของรูปแบบมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) ขั้นเตรียมความรู้ก่อนการนิเทศ (Preparing: P) 2) ขั้นวางแผนและออกแบบการนิเทศ (Planning: P) 3) ขั้นเรียนรู้และแลกเปลี่ยนในการปฏิบัติการนิเทศ (Learning and Sharing: L) 4) ขั้นการนิเทศด้วยกระบวนการชี้แนะและระบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring: C) 5) ขั้นสะท้อนคิดหลังการนิเทศ (After Action Review: A)

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ มีคะแนนประเมินความรู้หลังการเข้าร่วมพัฒนาสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมพัฒนา ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพมาสร้างรูปแบบและกำหนดกิจกรรมการพัฒนา มีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการจึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการตามรูปแบบ ดังที่ Werner และ Desimone (2009) ได้เสนอความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร ไว้ว่า เป็นการพัฒนาทักษะ ความรู้ และทัศนคติ การฝึกอบรมมุ่งผลระยะสั้น เน้นพัฒนาผลการปฏิบัติงาน (Performance) การพัฒนาเน้นการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างการเรียนรู้ (Learning) ในระยะยาว ขณะที่ Killian (1989) กล่าวว่า เป็นการ

วางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ขององค์กรเป็นรายบุคคลให้มีความพร้อมที่จะทำงานในหน้าที่ให้ได้ผลแก่องค์กรมากที่สุด มีกำลังกาย กำลังใจ มีสติปัญญา มีความรู้ มีความสามารถ และทุ่มเทพลังทั้งหมดที่มีอยู่ให้กับงานในหน้าที่จนได้รับผลสำเร็จมากที่สุด สอดคล้องกับ Swanson และ Holton (2001) ที่กล่าวว่าการพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการในการพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากร เป็นการปลดปล่อยศักยภาพของมนุษย์โดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมและพัฒนา เพื่อก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ สุภาพร พิศาลบุตร และยงยุทธ เกษสาคร (2545) ได้กล่าวถึงการพัฒนาบุคลากร ว่าเป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะของมนุษย์โดยมีเป้าหมายระยะยาว เพื่อให้บุคคลและองค์กรมีการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมกิจกรรม 3 เรื่องคือ การอบรม การศึกษาและการพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฉไลศรี เพชรใต้ (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการนำโปรแกรมฯ ไปใช้พบว่า ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูก่อนการพัฒนา มีค่าเฉลี่ย 12.90 คิดเป็นร้อยละ 43.00 และมีคะแนนหลังการพัฒนา มีค่าเฉลี่ย 27.66 คิดเป็นร้อยละ 92.20 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลีลาวดี ชนะมาร (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการออกแบบ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เนื้อหาในรายวิชาการกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การประเมินระดับพฤติกรรมพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ก่อนและหลังการพัฒนา โดยรวมรายด้าน ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.72$, $\sigma = 0.56$) และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.36$) สรุปได้ว่า ระดับพฤติกรรมหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานสูงกว่าระดับประเทศ 3 ปีอย่างต่อเนื่อง แล้วนำมาয়กร่างกำหนดแนวปฏิบัติ วิธีพัฒนาในแต่ละหน่วยการพัฒนา จึงทำให้ผู้รับการพัฒนา มีระดับพฤติกรรมหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ดังที่ Swanson และ Holton (2001) ได้เสนอว่าการพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการในการพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากร เป็นการปลดปล่อยศักยภาพของมนุษย์โดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมและพัฒนา เพื่อก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเมื่อนำหลักการพัฒนา 70: 20:10 มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียน

บ้านปะโค ส่งผลให้ระดับพฤติกรรมของข้าราชการครูโรงเรียนบ้านปะโค มีระดับที่สูงขึ้น ดังที่ อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ (2559) ได้เสนอว่า หลักการพัฒนา 70: 20:10 เป็นแนวทางการพัฒนาที่มุ่งเน้น การปฏิบัติจริง การทำงานจริงในภาคสนามจริงและต้องนำมาปรับใช้เพื่อให้ได้ผลการพัฒนาเกิดขึ้น เป็นไปตามเป้าหมายที่องค์กรต้องการ สอดคล้องกับ Lombardo และ Eichinger (1996) ได้เสนอ ความหมายของหลักการพัฒนา 70: 20:10 หมายถึง เป็นสูตรที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยของ Morgan McCall และคณะจากสถาบัน Center for Creative Leadership (CCL) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่ง ในภายหลัง 2 คณะทำงานนั้น คือ Michael M.Lombardo และ Robert W. Eichinger ได้ตีพิมพ์ หนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังกล่าว เรื่อง The Career Architect Development Planner จน กลายเป็นสูตรที่โด่งดัง และมักถูกนำมาอ้างถึงว่าการที่คนเราจะพัฒนาศักยภาพได้จริง ๆ นั้น มีสัดส่วนขององค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดำเนินตามอัตราส่วน 70 : 20 : 10 ซึ่งสูตรนี้ มองว่าการที่ปัจเจกบุคคลจะสามารถพัฒนาตนเองได้จาก กิจกรรมพื้นฐาน 3 ส่วนด้วยกัน ขณะที่ O'Driscoll, Tony (2015) ได้เสนอหลักการพัฒนา 70: 20:10 ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในองค์กร เป็นการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ โดย 70% เรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์การทำงาน และ 20% เรียนรู้จากผู้อื่นที่พร้อมจะให้ข้อมูลป้อนกลับและคำแนะนำเพื่อการพัฒนา มีเพียง 10% เท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการในรูปการเรียนการสอนในห้องเรียน สอดคล้อง กับงานวิจัยของ ศราวุฒิ สนใจ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการ เรียนรู้คณิตศาสตร์เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินระดับการปฏิบัติของครูผู้เข้า รับการพัฒนา โดยบุคคลอื่นและโดยตนเอง พบว่า ผลการประเมินระดับการปฏิบัติในการจัดการ เรียนรู้หลังการพัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนการพัฒนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ รัชมี ภูกันดาน (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีม เป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้รับการนิเทศภายในมีการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในการจัดการเรียนการเรียนรู้พัฒนาดีขึ้น

3.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนใน 5 กลุ่มสาระ การเรียนรู้หลักปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปี การศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 67.93 โดยพบว่า วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 74.96 รองลงมาได้แก่ วิชาภาษาไทย 71.00 และวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 61.88 ปีการศึกษา 2564 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 85.67 โดยพบว่า วิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 86.04 รองลงมาได้แก่ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 85.95 และวิชาภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) มีค่าน้อยสุด เท่ากับ 84.95 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทาง การเรียนเฉลี่ยโดยรวมของปีการศึกษา 2563 กับ ปีการศึกษา 2564 พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวม เพิ่มขึ้น เท่ากับ 17.74 คิดเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ 12.05ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ที่

พัฒนาขึ้น ผ่านการศึกษาขั้นตอนกระบวนการ ที่จะนำไปส่งเสริมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ได้เป็นอย่างดี ดังที่ Anastasi อ้างถึงใน ขนิษฐา บุญภักดี, 2552) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะ ประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) องค์ประกอบ ด้านสติปัญญา (Intellectual-Factor) เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการ สะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด โดยความสามารถเหล่านี้วัด ได้หลายแบบ เช่น วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา สมรรถภาพทางสมอง เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบด้าน สติปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 2) องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา (Non Intellectual-Factor) เช่น เพศ อายุ แผนการเรียน อันดับการเลือก รายได้ของบิดามารดา นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน ตลอดจน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สอดคล้องกับ Harvighurst and Neugarten (1967) ให้ความเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ คือ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความ เข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และความมุ่งหวังในอนาคต ชีวิตและการอบรมในครอบครัว และประสิทธิภาพ ของโรงเรียน จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะ ประกอบด้วย ตัวแปรทางด้านผู้เรียน ครอบครัว และครูผู้สอน นอกจากนี้ Bloom (1976) ได้ ทำการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียนในระบบโรงเรียน ตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมี 3 ประการ ได้แก่ 1) พฤติกรรมทางด้านความรู้ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความถนัดและพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน 2) คุณลักษณะทางจิตใจ หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความใหม่ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติ ต่อเนื้อหา สถาบัน และระบบการเรียน ยอมรับความสามารถของตนเอง 3) คุณภาพการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพที่ผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จใน การเรียนรู้ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมใน การเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อบกพร่อง และการรู้ผลสะท้อนกลับถึงการกระทำ ของตนเองว่าถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภพงษา จันทรังษ์ (2556) ได้ศึกษาการพัฒนา งานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ได้นำเสนอผลการดำเนินการ ดังนี้ 1) ผลการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภายใต้ กระบวนการดำเนินการ ดังนี้ 1.1) วิเคราะห์บริบทโรงเรียน 1.2) อบรมเชิงปฏิบัติการแลกเปลี่ยน เรียนรู้เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1.3) นำองค์ความรู้ที่ได้รับสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เป็นเวลา 1 เดือน 1.4) การกำกับติดตามและพัฒนาครูด้วยกระบวนการเรียนการสอนและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความสำเร็จของครูผู้เพื่อนครูแต่ละคน 1.5) การสะท้อนผลและรายงานเพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอนและนำไปใช้ใหม่ 2) ผลการดำเนินการทำให้ครูเกิดความมั่นใจและมึ ความสามารถจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก โดยใช้แบบทดสอบเชิงคิดวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สองชุดคู่ขนาน สำหรับทดสอบก่อนพัฒนาและหลังพัฒนา ทำให้คะแนนเฉลี่ยทั้ง 6 ชั้นเรียน หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.68 การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะครูได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบเริ่มตั้งแต่ 1) การสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญในการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) สร้างโอกาสการมีส่วนร่วม ร่วมวิเคราะห์ห้องครุเพื่อค้นพบจุดแข็ง จุดอ่อน และกำหนดแนวทางพัฒนา 3) ดำเนินการพัฒนาครูด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และการนิเทศการศึกษาด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญที่เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วม กิจกรรมให้มากที่สุด 4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ครูนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนโดยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัดทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและดำเนินการตามแผนฯ และ 5) ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยวิจัยและครูวิชาการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาและจัดการเรียนการสอนต่อไป ขณะที่ ประหยัด อนุศิลป์ (2559) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการบริหารสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 สรุปได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนที่ 1 ก่อนการดำเนินงานวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้ 1.1) สร้างความตระหนักร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ให้ดำเนินการ ดังนี้ 1) นำผลโอเน็ตไปคิดคะแนนปลายภาค 2) นำผลโอเน็ตไปใช้ศึกษาต่อ 3) นำผลโอเน็ตไปสร้างชื่อเสียงโรงเรียน 1.2) วิเคราะห์สภาพปัญหา โดยพิจารณาผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อกำหนดแผนงานเป้าหมายความสำเร็จ และหาทางเลือกในการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินการดังนี้ 1) วิเคราะห์ผลโอเน็ตรายมาตรฐาน เพื่อกำหนดมาตรฐานที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง 2) วิเคราะห์จำนวนผู้เรียนที่ผ่านร้อยละ 50 3) ตั้งเป้าหมายร่วมกัน 2) ขั้นตอนที่ 2 บ่มเพาะ เสริมเพิ่มพลัง มีขั้นตอนดังนี้ 2.1) โรงเรียนจัดการเรียนการสอนโดยมีการสร้างบรรยากาศในการเรียน 2.2) จัดหาสื่อและแหล่งเรียนรู้ สื่อพอเพียง ประดิษฐ์จากวัสดุที่หาได้รอบตัว 2.3) ครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2.4) สอนซ่อมเสริม เพิ่มเวลาในการเรียน มีการทดสอบอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ โดยการรวบรวมข้อสอบโอเน็ต 10 ปีย้อนหลัง แล้วแยกข้อสอบเป็นหมวดหมู่ตามตัวชี้วัด แล้วนำไปทดสอบร่วมกับการเรียนการสอนตามตัวชี้วัด 2.5) ส่งเสริมให้ผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วม นำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน 3) ขั้นตอนที่ 3 จริ่งจ้ง งานเกาะติด ดำเนินการดังนี้ 3.1) นิเทศ กำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ทั้งระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและระดับโรงเรียน โดยมีการให้คำแนะนำในการจัดการเรียนการสอน 3.2) วัดและ

ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยได้ทำการตรวจประเมินคุณภาพผู้เรียนใน 5 วิชาหลัก ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ 4) ขั้นตอนที่ 4 พิจารณาผลเป็นเลิศ ดำเนินการ ดังนี้ 4.1) ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในโรงเรียนและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน 4.2) นำผลการปฏิบัติงานที่ดีของแต่ละโรงเรียน บุคคลไปเผยแพร่ นอกจากนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไทรโยค การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไทรโยค 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลไทรโยค พบว่า คุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมมากและมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีที่ระดับคะแนน 4.02 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบเดิมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะที่ระดับค่าเฉลี่ย 7.24 ตีค่าว่าการจัดการเรียนรู้แบบเดิมที่ระดับค่าเฉลี่ย 5.13 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียนปัจจัยด้านผู้สอนและปัจจัยด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยทางสถิติ .05 สามารถทำนายการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 70.10 และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านห้องเรียนอัจฉริยะ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากโดยพบว่ามีระดับค่าเฉลี่ยที่ 4.14

4. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

4.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค พบว่า ด้านความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.51$) พิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.51$) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.51$) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.53$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.50$) และส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ

ส่วนด้าน ความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.52$) พิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกส่วน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.52$) ส่วนที่ 4 การประเมินผล ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.49$) ส่วนที่ 2 เนื้อหาของรูปแบบ ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.52$) ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) และส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.52$) ทั้งนี้อาจ เพราะ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ไปสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูลทั้งเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ นำข้อมูลที่ได้ยกร่างรูปแบบและนำเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบยืนยันโดย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนำรูปแบบที่ได้มาใช้ในสถานการณ์จริง และเกิด ประสิทธิภาพ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบ้านปะโคเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษาที่ผ่านมา (2563-2564) ดังที่ Bardo และ Hartman (1982) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญทางสังคมศาสตร์ โดยเป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจ เพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะและ หรือบรรยายคุณสมบัติ นั้น ๆ โดยรูปแบบเป็นอะไรบางอย่างที่เรา พัฒนาขึ้นมาเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อ การทำความเข้าใจ ขณะที่ อุทุมพร จามรمان (2544) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญในการแสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องหน่วยต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งรูปแบบมี มากกว่าหนึ่งมิติหรือหลาย ตัวแปร โดยจะเชื่อมโยงแสดงความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันของตัวแปรต่าง ๆ ในเชิงความสัมพันธ์และเชิงเหตุผล สอดคล้องกับ เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545) ได้เสนอความสำคัญของ รูปแบบ ไว้ว่า มีความสำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อ ปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยการใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่องหรือสมการทางคณิตศาสตร์ ให้สามารถเข้าใจได้ง่ายและใน ขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกระชับภายใต้หลักการอย่างมี ระบบ ขณะที่ ศักดา กะหมะเตบ (2561) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร แนวทางการพัฒนาการบริหารงาน วิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 มีแนวทางพัฒนา 7 ประเด็น ได้แก่ 1.1) ต้องมีการจัดทำและ ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างจริงจัง ชัดเจน เป็นประจำต่อเนื่อง โดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาและ การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก 1.2) มีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ตลอดจนการวิจัยหลักสูตรของ สถานศึกษา เพื่อจะได้จัดทำและปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของ ชุมชนและผู้เรียน 1.3) ต้องให้ทุกฝ่ายทั้งผู้เรียน องค์กรชุมชน ผู้ปกครอง และครูมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 1.4) ควรมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตร 1.5) ควรส่งเสริมสนับสนุนหรือให้การอบรมพัฒนาในการให้ความรู้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่เสมอ 1.6) มีการจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับช่วงอายุหรือช่วงชั้น 1.7) สถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และตรงกับความต้องการของชุมชน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีแนวทางพัฒนา 6 ประเด็น ได้แก่ 2.1) มีการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อน เพื่อนำผลมาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล 2.2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และตรงตามความต้องการของผู้เรียน ใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย และต้องสอดคล้องตรงตามหลักสูตร สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร ตลอดจนตามตัวชี้วัดที่ใช้ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) 2.3) การจัดการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น 2.4) พัฒนาและส่งเสริมการสอนซ่อม-เสริม ให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง ทั้งในกลุ่มผู้เรียนที่เก่ง อ่อน ปานกลาง รวมถึงเด็กพิเศษด้วย โดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างของบุคคล 2.5) ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาให้ครูและบุคลากรมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอในด้านการจัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ และหลากหลายตรงตามความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนมีเทคนิคใหม่ ๆ ที่ทันสมัย 2.6) มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ ตลอดจนให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรและตามตัวชี้วัดของการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) 3) ด้านสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา มีแนวทางพัฒนา 6 ประเด็น ได้แก่ 3.1) การจัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ 3.2) แผนการผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาให้เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน 3.3) มีการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา มีการแลกเปลี่ยนการผลิตและพัฒนา ตลอดจนการนำสื่อมาใช้ร่วมกัน อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม 3.4) ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ในการใช้และผลิตสื่อที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง 3.5) มีการจัดทำหรือพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาต่าง ๆ ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับกลุ่มสาระต่าง ๆ ได้ 3.6) จัดให้มีและพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนให้สามารถใช้งานได้ดี เพื่อใช้ในการผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ทันสมัยและเป็นที่สนใจของผู้เรียน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา แนวทาง

การพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา มีแนวทางพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่ 4.1) สนับสนุนการนิเทศแบบกัลยาณมิตรเพื่อสร้างขวัญ และกำลังใจกับบุคลากร และสร้างความตระหนักในการนิเทศการศึกษา 4.2) จัดให้มีการนิเทศอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจนเป็นวัฒนธรรมเชิงองค์กร 4.3) นำผลการนิเทศมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจังและเป็นระบบเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4.4) มีระบบการนิเทศที่ชัดเจน และมีผู้เชี่ยวชาญการนิเทศ ตลอดจนการอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 5) ด้านการนิเทศการศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการนิเทศการศึกษา มีแนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่ 5.1) ควรวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน โดยอาศัยพื้นฐานของตัวผู้เรียนเอง และวิธีการที่หลากหลาย 5.2) ควรมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องตรงตามสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด ตามหลักสูตรของสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง 5.3) ควรมีจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลไปในทิศทางเดียวกัน มีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 5.4) มีการวัดและประเมินผลอย่างมีระบบ มีเกณฑ์และแนวทางการวัดผลและประเมินผลอย่างชัดเจน และควรวัดหลาย ๆ ครั้ง 5.5) มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข สามารถนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรฐิติกาล บุญอินทร์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัญชลี เปี่ยมดี (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของครูเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

4.2 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, $\sigma = 0.49$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพการพัฒนา ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.48$) ด้านวิธีการปฏิบัติตามรูปแบบ ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.46$) ด้านวิทยากร ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.50$) และด้านกระบวนการการพัฒนา

($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะ รูปแบบและกิจกรรมในแต่ละหน่วยการพัฒนามี กระบวนการศึกษาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นำไปสู่การมีแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และสามารถ ปฏิบัติได้จริง อีกทั้งผ่านการประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมวิพากษ์ รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เมื่อนำไปปฏิบัติตามกระบวนการที่รูปแบบกำหนดไว้ ผู้ปฏิบัติจึงเกิดความเข้าใจ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น ดังที่ Whatmough (1994) ได้เสนอความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ว่าเป็นการรวมคุณภาพจากทัศนะของบุคคล 2 ฝ่าย คือ คุณภาพตาม ทัศนะของผู้รับบริการเป็นการให้ความสำคัญแก่ผู้รับบริการตรงตามแนวคิดเชิงคุณภาพ และคุณภาพตาม ทัศนะของนักการศึกษา ซึ่งให้ความสำคัญแก่หลักการและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความสนใจต่อคุณภาพทั้ง 2 ฝ่ายนี้เนื่องจากนักเรียนคือผู้รับบริการที่สำคัญและเป็น แหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดในการสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะเป็นในการจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติ อินทร์สุภา (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงาน วิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการพัฒนามีความพึงพอใจต่อการ ใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษาในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล เจตินัย (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศ ภายในด้านการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้นิเทศมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูผู้สอนด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอยู่ใน ระดับมาก อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี ภูกันดาน (2562) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการ นิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้รับการนิเทศภายในมี ความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ทีมเป็นฐานภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ขณะที่ ไฉไลศรี เพชรใต้ (2563) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อ ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) เพื่อ พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 758 คน ได้มาโดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบ

ประเมิน แบบสัมภาษณ์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 5 องค์ประกอบ จำนวน 15 ตัวชี้วัด ยืนยันโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2. สภาพปัจจุบันการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3. การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและ 2) คู่มือการใช้โปรแกรม โดยมีองค์ประกอบของโปรแกรม คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 5 Module คือ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้สื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี 5) การวัดและประเมินผล ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด 4. ผลการนำโปรแกรมฯ ไปใช้พบว่า 1) ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูก่อนการพัฒนา ค่าเฉลี่ย 12.90 คิดเป็นร้อยละ 43.00 และมีคะแนนหลังการพัฒนา มีค่าเฉลี่ย 27.66 คิดเป็นร้อยละ 92.20 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค พบว่า การพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\mu = 3.02$, $\sigma = 0.66$) และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 ($PNI_{\text{modified}} = 0.550$) แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จได้ ตลอดจนส่งผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารในระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการกำหนดนโยบายและขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตร อย่างเป็นรูปธรรม

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

5.4.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำนโยบายการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตร มาปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องให้เห็นเป็นรูปธรรมมีการมอบหมายงานตามโครงสร้างการบริหารสถานศึกษา และส่งเสริม สนับสนุน นิเทศและติดตามอย่างต่อเนื่องโดยทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษา

5.4.2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบูรณาการกับการปฏิบัติงานในสถานศึกษา และรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับ

5.4.2.3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ตลอดจนสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

5.4.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค พบว่า การพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นปรากฏว่ามีความต้องการจำเป็นอยู่อันดับ 1 ควรมีการวิจัยในครั้งต่อไปในเชิงลึกเพื่อการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ด้านดังกล่าวให้มีการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ในลักษณะการวิจัยและพัฒนา เช่น โปรแกรมการพัฒนาการพัฒนาระบบการบริหาร หรือการพัฒนากลยุทธ์ในขั้นตอนดังกล่าว